

Press och information

Europeiska unionens domstol
PRESSMEDDELANDE nr 114/16
Luxemburg, den 20 oktober 2016

Generaladvokatens förslag till avgörande i mål C-413/14 P
Intel Corporation Inc./kommissionen

Generaladvokat Wahl anser att domstolen bör bifalla Intels överklagande av åläggandet att betala 1,06 miljarder euro i böter för missbruk av dominerande ställning

Målet bör återförvisas till tribunalen för förnyad prövning

Genom beslut av den 13 maj 2009¹ ålade kommissionen Intel, som är ett i USA etablerat företag som tillverkar mikrochips, böter om 1,06 miljarder euro. Som skäl för beslutet angavs att Intel hade missbrukat sin dominerande ställning på marknaden för x86²-centralprocessorer,³ vilket stred mot konkurrensreglerna i Europeiska unionen och Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES). Vidare förordnade kommissionen att Intel omedelbart skulle upphöra med överträdelsen om så inte redan var fallet.

Enligt kommissionen missbrukade Intel sin dominerande ställning på den globala marknaden för x86-centralprocessorer från oktober 2002 till december 2007, genom att använda en strategi som gick ut på att utestänga en konkurrent, Advances Micro Devices Inc. (AMD)⁴ från marknaden.

Kommissionen ansåg att Intel hade en dominerande ställning på den grunden att Intel hade en marknadsandel på omkring 70 procent eller mer, och att det fanns betydande hinder för konkurrenters tillträde och expansion på marknaden för x86-processorer. Hindren berodde på icke återvinningsbara investeringar i forskning och utveckling, immateriella rättigheter och produktionsanläggningar.

Enligt kommissionen⁵ bestod missbruket i flera åtgärder som vidtagits av Intel gentemot sina egna kunder (datortillverkare) och gentemot den europeiska återförsäljaren av elektronikutrustning, Media-Saturn-Holding.

Följaktligen beviljade Intel rabatter till fyra stora datortillverkare (Dell, Lenovo, HP och NEC) på villkor att de från Intel köpte alla eller nästan alla sina x86-processorer. På liknande sätt beviljade Intel utbetalningar till Media-Saturn, vilket villkorades av att Media-Saturn endast skulle sälja datorer som innehöll Intels x86-centralprocessorer. Kommissionen ansåg att dessa rabatter och utbetalningar skapade trohet hos de fyra nämnda tillverkarna och hos Media-Saturn, vilket följaktligen innebar att Intels konkurrenter i betydande grad fick det svårare att konkurrera på grundval av pris och prestation (competition on the merits) med sina x86-centralprocessorer. Intels konkurrensbegränsande beteende orsakade därmed en begränsning av konsumenternas valmöjligheter och minskade incitamenten för innovation.

¹ En sammanfattning av beslutet har offentliggjorts i EUT C 227, 22 september 2009, s. 13. Se även kommissionens pressmeddelande [IP/09/745](#) av den 13 maj 2009 och [MEMO/09/400](#) av den 21 september 2009.

² De centralprocessorer som används i datorer kan delas in i två kategorier, nämligen centralprocessorer med x86-arkitektur och centralprocessorer med annan arkitektur. x86-arkitekturen är en standard som Intel har skapat för sina centralprocessorer. Den kan användas för operativsystemen Windows och Linux. Windows är i första hand avsett att användas med x86-instruktioner.

³ Processorn är en central enhet i alla datorer, och är avgörande för såväl datorns allmänna prestanda som kostnaden. Den liknas ofta vid datorns "hjärna". Tillverkningen av centralprocessorer kräver tekniskt avancerade och kostsamma installationer.

⁴ Före år 2000 fanns det flera tillverkare av x86-centralprocessorer. Sedan dess har emellertid de flesta av dessa tillverkare försvunnit från marknaden.

⁵ Enligt kommissionen bestod missbruket i "en enda, fortlöpande överträdelse".

Med stöd av 2006 års riktlinjer, ålade kommissionen Intel att betala böter om 1,06 miljarder euro. Intel överklagade kommissionens beslut till tribunalen med yrkande om att tribunalen skulle ogiltigförklara beslutet eller i vart fall sätta ner böterna i betydande utsträckning.⁶

Den 12 juni 2014⁷ ogillade tribunalen Intels talan i dess helhet.

Intel överklagade tribunalens dom. Intel gjorde gällande att tribunalen gjort en felaktig rättstillämpning när den (i) klassificerade rabatter som "exklusivitetsrabatter", (ii) fann att en överträdelse hade ägt rum under åren 2006 och 2007 och när den bedömde marknadstäckningens betydelse, (iii) när den behandlade vissa rabatter som "exklusivitetsrabatter" trots att de endast omfattade en mindre del av kundens inköp, (iv) gjorde en oriktig tolkning av unionsrätten angående avsaknaden av en skyldighet att föra protokoll vid förhör som kommissionen höll med en av Dells högre chefer, (v) bedömde kommissionens behörighet angående Intels överenskommelser med Lenovo i Kina samt (vi) fastställde storleken på det bötesbelopp som utdömts och den retroaktiva tillämpningen av 2006 års riktlinjer.

Såvitt avser den första grunden noterar generaladvokat Nils Wahl i dagens förslag till avgörande att tribunalen fann att de rabatter som beviljades Dell, HP, NEC och Lenovo utgjorde exklusivitetsrabatter och att det av denna anledning inte var nödvändigt att fastställa huruvida rabatten kan begränsa konkurrensen.

Generaladvokaten erinrar om den i domstolens praxis fastlagda principen att trohetsrabatter presumeras utgöra missbruk. Generaladvokaten noterar dock att domstolen i praktiken konsekvent beaktat "samtliga omständigheter" vid fastställande av huruvida det ifrågasatta beteendet innebar missbruk av dominerande ställning. Avsikten med att bedöma sammanhanget är att fastställa huruvida det är styrkt att ett företag har missbrukat sin dominerande ställning. Annars skulle ett beteende som, i vissa fall, helt enkelt inte kan begränsa konkurrensen träffas av ett generellt förbud. Ett sådant förbud skulle också riskera att träffa och utgöra sanktionsåtgärder mot ett beteende som främjar konkurrens.

Generaladvokaten drar därför slutsatsen att **tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den fann att exklusivitetsrabatter utgör en enskild och unik grupp av rabatter som inte kräver någon bedömning av samtliga omständigheter för att fastställa huruvida ett beteende innebär missbruk av dominerande ställning.**

Vidare anser generaladvokaten att tribunalen **gjorde en felaktig rättstillämpning i sin alternativa bedömning av förmågan, genom att inte fastställa, baserat på samtliga omständigheter, att de rabatter och utbetalningar som klaganden erbjöd hade en sannolik, konkurrensbegränsande utestängningseffekt.**

Såvitt avser den andra grunden för överklagandet erinrar generaladvokaten om att tribunalen fann att det räckte att göra en allmän bedömning av den genomsnittliga delen av marknaden som hade låsts under perioden 2002–2007. Till följd av detta ansåg tribunalen att det saknade relevans att marknadstäckningen var betydligt lägre under åren 2006–2007.

Genom att handla på det sätt som beskrivits ovan, underlät tribunalen, enligt generaladvokaten, att tillämpa kriteriet om tillräcklig marknadstäckning, och **underlät därför att fastställa att beteendet i fråga skulle kunna begränsa konkurrensen under åren 2006 och 2007. Om tribunalen inte hade underlåtit att fastställa detta, skulle den ha varit tvungen att dra slutsatsen att en sådan liten låst marknadsandel inte är tillräckligt övertygande för att styrka att beteendet kunde begränsa konkurrensen, vilket inte kan avhjälpas genom att tillämpa begreppet "en enda, fortlöpande överträdelse".** Generaladvokaten anger att varje handling i sig måste utgöra en

⁶ Bötesbeloppet bestämdes utifrån försäljningsvolymen för de x86-centralprocessorer som Intel fakturerat företag etablerade på EES-marknaden under överträdelsens sista år (3 876 827 021 euro för år 2007). Kommissionen fastställde därefter en del av det beloppet på grundval av överträdelsens allvar (5 procent av möjliga 30 procent), multiplicerat med det antal år som överträdelsen pågick (fem år och tre månader, vilket resulterade i en multiplikator på 5.5).

⁷ Mål [T-286/09](#), se även pressmeddelande nr [82/14](#).

överträdelse. Generaladvokaten föreslår därför att överklagandet ska bifallas såvitt avser den andra grunden.

Såvitt avser den tredje grunden vidhåller generaladvokaten att det inte finns någon särskild grupp med exklusivitetsrabatter. Om domstolen emellertid inte delar denna uppfattning, anser generaladvokaten att överklagandet ska bifallas på den tredje grunden av den anledningen att **"exklusivitetsrabatter" är villkorade av att kunden gör "alla eller nästan alla" sina inköp från det dominerande företaget, vilket inte är fallet i förevarande mål.** HP och Lenovo kunde fortfarande göra betydande inköp av x86-centralprocessorer från AMD.

Vad gäller den fjärde grunden erinrar generaladvokaten om att enligt unionsrätten ska kommissionen protokollföra förhör. Genom detta krav säkerställs, å ena sidan, att de företag som misstänks ha överträtt unionens konkurrensbestämmelser kan planera sitt försvar och, å andra sidan, att unionsdomstolarna kan kontrollera huruvida kommissionen har tillämpat sina befogenheter i enlighet med vad som föreskrivs i lag. Av dessa skäl anser generaladvokaten att **tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den fann att kommissionen inte hade överträtt unionsrätten genom att inte anordna och protokollföra ett möte på sätt som krävs enligt tillämpliga bestämmelser.** Generaladvokaten håller nämligen inte med om att ett sådant förfarandefel kan avhjälpas med att kommissionen gör en anteckning, eftersom en sådan anteckning inte återger innehållet i det förhör som kommissionen höll med en av Dells högre chefer. Generaladvokaten anser därför att överklagandet ska bifallas såvitt avser den fjärde grunden.

Vad gäller den femte grunden och frågan huruvida kommissionen enligt folkrätten hade behörighet att vidta åtgärder mot Intel för konkurrensbegränsande beteende, är generaladvokaten inte övertygad om att det kan anses att Intels påstådda missbruk har genomförts inom EES-området. Generaladvokaten anser att **tribunalen underlät att pröva huruvida de konkurrensbegränsande effekter som kom från vissa överenskommelser mellan Intel och Lenovo kunde skapa omedelbara, väsentliga och förutsebara konkurrensbegränsande effekter inom EES-området.** Tribunalen gjorde därför en felaktig rättstillämpning när den tillämpade kriteriet om genomförande och "kvalificerade" effekter för att inte godta Intels argument angående kommissionens bristande behörighet.

Vad slutligen gäller bötesbeloppet, anser generaladvokaten att **det faktum att det ålagda bötesbeloppet var rekordhögt när det fastställdes inte i sig gör att det var oproportionerligt. Intel har inte heller visat på någon felaktig rättstillämpning från tribunalens sida som skulle ha gjort det möjligt för domstolen att bedöma huruvida böterna var proportionerliga.**

Vad gäller frågan huruvida kommissionens riktlinjer från år 2006 kan tillämpas retroaktivt på beteenden som till viss del ägde rum innan dessa riktlinjer antogs, anser generaladvokaten att det är unionslagstiftningen som anger gränserna för kommissionens utrymme för skönsmässig bedömning att ålägga böter för överträdelser av unionens konkurrensregler, inte riktlinjerna. **Förutsatt att böterna beslutats i enlighet med nämnda konkurrensregler, kan Intel inte med framgång stödja sig på principen om förbud mot retroaktiv tillämpning för att ifrågasätta böterna.**

I och med att överklagandet ska bifallas såvitt avser den första, den andra, den tredje, den fjärde och den femte grunden, anser generaladvokaten att **tribunalens dom ska upphävas. Generaladvokaten anser emellertid att målet ska återförvisas till tribunalen för prövning av samtliga omständigheter i målet,** och att tribunalen, i förekommande fall, ska pröva de konkreta eller eventuella effekterna av Intels beteende på konkurrensen inom den inre marknaden. Detta kräver i sin tur en bedömning av de faktiska omständigheterna, vilket tribunalen är bäst lämpad att göra.

PÅPEKANDE: Generaladvokatens förslag till avgörande är inte bindande för domstolen. Generaladvokatens roll består i att fullständigt oavhängigt föreslå domstolen en rättslig lösning i det mål som de har fått i uppdrag att handlägga. Domstolens domare ska nu inleda en enskild överläggning i förevarande mål. Domen kommer att meddelas vid ett senare datum.

PÅPEKAND: En dom eller ett beslut som meddelats av tribunalen kan överklagas till domstolen. Ett överklagande är begränsat till rättsfrågor och hindrar i regel inte att tribunalens avgörande verkställs. Om överklagandet kan tas upp till prövning och är välgrundat, upphäver domstolen tribunalens avgörande. Domstolen kan slutligt avgöra målet om det är färdigt för avgörande. Om så inte är fallet återförvisar domstolen målet till tribunalen, som är bunden av det avgörande som domstolen meddelat med anledning av överklagandet.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för domstolen.

Förslaget till avgörande i [fulltext](#) publiceras på webbplatsen CURIA den dag som förslaget föredras.

Kontaktperson för press: Gitte Stadler ☎ +352 4303 3127

Bilder från uppläsningen av förslaget finns tillgängliga på "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106